

KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE, WAT BETREFT DE DOURINE, MAATREGELEN BETREFFENDE DE DIERGENEESKUNDIGE POLITIE 31.12.1921 (B.S. 15.01.1922)

Art. 1. De dourine bij het paarden- en het ezelsras wordt gerangschikt onder de besmettelijke ziekten, waarop artikelen 319, 320 en 321 van het Strafwetboek toepasselijk zijn.

Art. 2. Wordt voor de uitvoering van het tegenwoordig besluit aanzien:

1° Als van dourine aangedaan te zijn, ieder dier van het paarden- of ezelsras dat gedurende het leven of bij de lijkschouwing tekens of wonden vertoont die geen twijfel laten nopens het bestaan der ziekte;

2° Als verdacht aangedaan te zijn, ieder dier derzelfde rassen dat tekens of wonden vertoont die het bestaan der ziekte doen verdenken;

3° Als verdacht besmet te zijn:

a) Iedere merrie of ezelin die besprongen werd, op een ogenblik dat de overzetting der ziekte mogelijk was, door een hengst of een ezelsras aangedaan of verdacht aangedaan te zijn van dourine;

b) Iedere hengst of ezelsras die, op een ogenblik dat de overzetting der ziekte mogelijk was, een merrie of een ezelin besprongen heeft aangedaan of verdacht aangedaan te zijn derzelfde ziekte of die verbleven heeft op een hoeve door de dourine besmet.

Art. 3. Indien dieren aangedaan, verdacht aangedaan of besmet te zijn van dourine, verkocht worden vóór de tussenkomst van de diergeneeskundige dienst, is de verkoper verplicht, binnen de drie dagen, aan de opzichter de naam, voornamen en huisvesting van de koper op te geven.

Art. 4. De dieren aangedaan, verdacht aangedaan of besmet te zijn van dourine worden geplaatst onder het bewaak van de plaatselijke politie, de diergeneeskundige dienst en de openbare macht.

Art. 5. Dezelfde dieren worden door de diergeneeskundige inspecteur of zijn afgevaardigde geïnventarieerd en onder zijn toezicht met een onuitwisbaar teken gemerkt. Die merking bestaat in het toepassen met een gloeiend ijzer der letter D. op de linkerbil. Na de uitvoering dezer pleegvormen mogen de dieren op de openbare weg voor het werk verkeren.

Art. 6. Het is verboden de gemerkte dieren tot de voortteling te doen dienen gedurende gans de tijd dat zij aan het bewaak onderworpen zijn. Zij mogen geenszins het voorwerp wezen van koopverhandelingen. Het verbod van ze in de handel te brengen, alsook het bewaak, mogen echter opgeheven worden door de diergeneeskundige inspecteur voor de mannelijke dieren nadat ze gesneden werden. Als een dier drager van een onuitwisbaar merk door de inspecteur als genezen of niet besmet aanzien wordt, doet deze ambtenaar het tekenen met de letter G langs de rechterkant der letter D. Er wordt bovendien aan de eigenaar een getuigschrift afgeleverd de genezing of de niet-besmetting bestatigende. Van dit ogenblik af houdt het bewaak op.

Art. 7. [In de streken waar de dourine bestatigd werd, moeten al de hengsten en ezels geïnventarieerd worden. Zij mogen slechts voor het bespringen gebruikt worden op voorbrenging van een gezondheidsgetuigschrift, geldig voor de springtijd. Dit getuigschrift wordt afgeleverd door de diergeneeskundige inspecteur of zijn afgevaardigde en alleenlijk voor de merriën van de door dourine besmette streek.

In dezelfde streken mogen de merriën en ezelingen niet door verschillende hengsten of door verschillende ezels in de loop van hetzelfde jaar besprongen worden.

Deze laatste schikkingen, alsook deze het voorwerp uitmakende van het voorlaatste alinea van het tegenwoordig artikel, worden uitdrukkelijk in het gezondheidsgetuigschrift vermeld.

De merriën en de ezelingen der met dourine besmette streek moeten bij iedere bespronging vergezeld wezen van een getuigschrift dat ook voor gans de springtijd geldig is. Dit getuigschrift wordt afgeleverd door een aangenomen dierenarts bevestigende dat het te bespringen dier van dourine niet aangedaan noch verdacht aangedaan is.

Een dubbel van dit getuigschrift wordt binnen de vier en twintig uren naar de diergeneeskundige inspecteur der omschrijving waar het dier zich bevindt gezonden.

Indien, voor een andere oorzaak als de dourine, een hengst of een ezelsras zich in de onmogelijkheid bevindt de springdienst voort te doen, is de diergeneeskundige inspecteur gemachtigd toe te laten dat een andere hengst of ezelsras opnieuw de niet-bevruchte merriën of ezelingen dekke.

De merriën en ezelingen van een door dourine besmette streek mogen buiten deze streek niet besprongen worden.

Niet een dezer dieren (hengsten, merriën, ezels of ezelingen) eens, gedurende de dekkingstijd, tot de voortteling benuttigd in een door dourine besmette streek, mag deze streek verlaten vóór 1 oktober van het lopende jaar.

In een door dourine besmette streek begint de dekkingstijd op 1 januari om op 1 augustus te eindigen.]
(KB 20.03.1923)

(* **Art. 8.** Iedere hengsten- of ezelhouder is verplicht in een bijzonder boekje, per hengst of per ezel, al de besprinkingen zonder enige uitzondering in te schrijven en dit dag per dag der besprinkingen. Het model van dit boekje wordt door de Minister vastgesteld.
Het stipt onderhouden van dit boekje is ook gans het land door verplichtend voor al de houders van hengsten of ezels voor de openbare springdienst benuttigd.

Art. 9. Indien tijdens het heersen der dourine de inspecteur het nodig acht andere maatregelen te nemen tot het voorkomen of herkennen der ziekte, moetende dierenhouders deze bijvoeglijke schikkingen uitvoeren.

Art. 10. Bij niet naleving der voorschriften van het huidig besluit moet de diergeneeskundige inspecteur onmiddellijk aan de overtreders verbieden hun dieren tot de voortteling te benuttigen.

Art. 11. De gouverneur der provincie, op advies van de diergeneeskundige inspecteur, bepaalt de uitgestrektheid der streken aanzien als door dourine besmet.

Art. 12. [...] (KB 25.01.1924)

Art. 13. [...] (KB 28.06.1930)

Art. 14. Bij overtreding aan de schikkingen van het tegenwoordig besluit worden gestraft:
1° Met de straffen voorzien in artikel 319 van het Strafwetboek, iedere houder of bewaarder van dieren verdacht van door dourine besmet te zijn, die niet aanstonds de burgemeester der gemeente waar ze zich bevinden zal verwittigd hebben, en die ze niet zal opgesloten hebben tot het ogenblik waarop de burgemeester hun verkeer zal toegelaten hebben;
2° Met de straffen voorzien in artikelen 320 en 321 van hetzelfde Wetboek, al deze die bij miskenning van het verbod van het bestuur, hun dieren aangedaan, verdacht aangedaan of verdacht besmet te zijn van dourine, door koppeling met anderen in gemeenschap hebben laten komen;
3° Met de straffen voorzien in artikelen 4, 5 en 7 der wet van 30 december 1882, al deze die de schikkingen van het huidige besluit hierboven onder n° 1° en 2° niet voorzien, zullen overtreden.

Art. 15. Onze Minister van Landbouw en Openbare Werken is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, dat in voege zal treden daags na zijn afkondiging in het Staatsblad.

Wijzigingen:

Koninklijk besluit van 09.02.1922 (B.S. 13 en 14.02.1922)

Koninklijk besluit van 20.03.1923 (B.S. 28.03.1923)

Koninklijk besluit van 25.01.1924 (B.S. 07.02.1924)

Koninklijk besluit van 28.06.1930 (B.S. 09.07.1930)